

sagen, bruger den til at kaste grus i maskineriet og har et helt, helt andet formål med sagen end at få afklaret det, som den er anlagt på: spørgsmålet om Maastricht-Traktatens forenelighed med grundloven.

Sådan som jeg har opfattet det, som jeg har kunnet følge med i det, går hele diskussionen nu på spørgsmålet om artikel 235 i den gamle traktat. Altså det er det hele, det drejer sig om, og det er også det, landsretten har taget stilling til, idet man beder om at få udleveret papirer fra perioden 1973 til 1980. Det har, så vidt jeg kan forstå, ikke noget som helst at gøre med Maastricht-Traktaten. Det har noget at gøre med de gamle traktater.

Så skal jeg endelig sige, at jeg har opfordret Enhedslisten til at lade være med at lave den her aktion og lade være med at prøve på at medvirke til at kaste grus i maskineriet.

Jeg vil også sige om de to beslutningsforslag, som ligger her, at skulle man sådan vurdere dem og spørge, hvilket af dem der er bedst – er det Dansk Folkepartis, eller er det Fremskridtspartiets – kan man godt sige, at Fremskridtspartiets er mere pågående. Fremskridtspartiets siger, at Folketinget opfordrer regeringen til uden tøven at fremlægge de her ting. Dansk Folkepartis er meget mere moderat i sin sprogbrug.

Men da vi er fuldstændig imod substansen i begge forslag, stemmer vi imod dem, også ved andenbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, hr. Ove Fich nu har bevæget sig ud i noget hårdkløveri. Det, der var det reelle indhold i det, som et flertal besluttede, var, at papirerne ikke skulle udleveres. Det er rigtigt, det blev bundet ind i nogle formuleringer, men den faktuelle virkning – og det er det jo stadig væk – er, at hr. Ove Fich og med ham et flertal i Folketinget ikke vil udlevere de omhandlede dokumenter; det tror jeg ikke hr. Ove Fich kan snakke sig uden om.

Så vil jeg sige til hr. Kent Kirk, at jeg synes ikke, det er fair, at hr. Kent Kirk nu begynder at beskyldte os andre for at trække sagen i langdrag eller kaste grus i maskineriet eller sådan noget. Det forhold, at et flertal i Folketinget ikke har villet udlevere disse dokumenter, vil uden tvivl betyde, at sagen kommer til at tage meget længere tid, bl.a. fordi den så måske skal over Den Europæiske Menneskerettighedskommission osv. osv.

Men det er jo altså ikke unionsmodstandernes skyld, det er jo ikke sagsøgenes skyld. Det ansvar bærer det flertal i Folketinget, som ikke ville udlevere papirerne og dermed undgå alle disse tidsrøvende ting, som nu bliver nødvendige for den ene af parterne.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jo, det er muligt, at hr. Keld Albrechtsen får ret i det, for det er jo det, Ole Krarup har sagt, at man vil bruge alle muligheder for at trække den her sag i langdrag, så jeg tror, at selv om hele Folketinget lagde sig på maven for Ole Krarup, ville det ikke hjælpe ret meget; det tror jeg ikke. Så vi må jo bruge den tid, der skal til.

Men jeg synes, det er meget vigtigt – og det var også det, fru Elisabeth Arnold var inde på – at vi ikke blander tingene sammen her. Landsretten har jo taget stilling til det her, og så skal vi ikke blande os mere i det. Lad det nu køre i retssystemet. Der er mange muligheder for at trække tingene i langdrag; det er jeg ikke i tvivl om. Men altså det skal bare ikke være sådan, at vi medvirker til at kaste grus i maskineriet, og det vil jeg også opfordre Enhedslisten til at lade være med.

Formanden:

Så er det fru Annette Just som ordfører for forslagsstilleren til beslutningsforslag nr. B 47.

Annette Just (FP):

Ja, det var jo interessant at sidde her og lytte.

Udenrigsministeren svarede klart og tydeligt, at afgørelsen om udlevering af de ønskede dokumenter havde man overladt til domstolene; derved har man vasket sine hænder, og jeg har hørt om en anden herre, der gjorde det for et par tusind år siden.

Det hjælper egentlig talt ikke meget, at man bare siger: Jeg tør ikke eller vil ikke tage konsekvenserne af at udlevere de her dokumenter, så det overlader vi til en anden, det overlader vi til domstolen. Det var rent faktisk det, udenrigsministeren sagde.

Det var også det, Udenrigsministeriet svarede, dengang vi fik anmodningen om at få disse dokumenter sendt over til dem, der nu har startet den her retssag. Det er ikke sådan nogle dødaduelle, tophemmelige dokumenter. Næh, næh, det, vi taler om, er nogle bilag fra 1973 til 1980, og hvis der er nogle af dem, der på noget tidspunkt overhovedet har haft noget som helst